

Foto: dan-belitsky

O samotném setkání v Lisabonu, které se koná toto léto, jsem vlastně ani přemýšlet nezačal. SDM v Panamě v roce 2019 jsem měl možnost prožít prostřednictvím médií, ale celou tu dobu jsem netrpělivě čekal, až bude vyhlášeno místo a termín setkání na Evropském kontinentu. A ono to přišlo!

Na CSM v Hradci Králové jsem se snažil sehnat nějaké informace a hned, jak to bylo možné, jsem se přihlásil. Nejtěžší pro mě bylo se rozmyslet, jestli vyrazit na setkání autem, autobusem nebo dokonce pěšky, protože někteří z mých přátel zamýšlí i tyto varianty. Nakonec vyhrálo moje pohodlí, a tak jsem si se společenstvím ze Střelice

a Pozlovic, se kterými budu trávit celé setkání i předprogram, zakoupil letenku. Jsem moc rád, že mám dobré přátele kolem sebe, protože si společně přípravy na toto setkání plánujeme dohromady. Byl jsem také rád, že jsem mohl využít jedno z přípravných setkání, které se konalo v květnu na našem diecézku v Žarošicích, kde nám mladí ze Sekce pro mládež a DCM Brno řekli velmi zajímavé informace. Zajímavá jsou také pro mě videa Q&A LISABON od ADCM Olomouc a plno užitečných informací od dalších přátel nebo z internetu.

Třeba jsem zjistil, že by bylo fajn vzít nějaký dáreček pro místní farníky, kteří nás budou ubytovávat. Snažím se tedy něco vymyslet a asi se pokusím něco vyrobit.

Momentálně s přáteli řešíme, jakým způsobem se dostaneme na letiště (letíme z Vídně do Porta) a také z letiště do místa samotného dění. Pečlivě si pročítáme program a vymýšlíme, kam se v daném místě vydáme na výlety.

Přiznám se, že mám i malé obavy. Nikdy jsem totiž neletěl, bude tam plno lidí..., ale každopádně si myslím, že to bude stát za to, protože se těším na kamarády, se kterými setkání strávím, že se seznámím s dalšími přáteli, ale také na poznání samotného Portugalska.

**Tak ola na SDM v Portugalsku.
Jakub Vašulín**

Z Bible nelze vždy určit jednoznačně, který příběh se stal skutečně (historicky), který byl biblickým autorem nějak upraven (to se ostatně i v obecných dějinách stávalo běžně) a který byl jen jakýmsi podobenstvím, přirovnáním, podobně jak je vyprávěl Ježíš v evangeliích (víme, že např. podobenství o marnotratném synu, lépe o milosrdném otci, si Ježíš pouze vymyslel na základě zkušeností, které lidé měli, aby jim sdělil pravdu o tom, jak se Bůh, Ježíš Kristus, chová k hříšníkovi, který se polep-

šil). Bez ohledu na to – a to je třeba přijmout vírou – je Bible zdrojem toho, co nám Bůh chtěl sdělit skrze lidské autory, které inspiroval, vnitřně oslovil. V Bibli také existuje rozličnost různých literárních druhů, které je nutné rozlišovat, tak jak to děláme v současnosti. Jinak budeme číst zpravodajství o válečných událostech, jinak budeme vnímat poezii, jinak zase učivo ve škole či návod, jak ovládat mobilní telefon.

Otázky po tom, jestli se v Bibli uvedené příběhy skutečně staly (ve smyslu, že je

třeba mohli doložit očití svědkové), se vyskytují typicky například u zpráv o stvoření světa. Při srovnávání těchto zpráv s jinými podobnými, třeba i staršími příběhy jiných kultur a náboženství, která přece nepovažujeme za zavazující, a proto také „pravdivé“, by se mohlo zdát, že Bible zde není originální, že jen přebírá starší témata, obecně známá ve starověkém světě, různě předávaná a pozměňovaná, podobně jako máme starověké báje a pověsti. Z tohoto pohledu by se mohlo zdát, že Bible je nevěrohodná a že proto naše víra, zakládající se na Písmu svatém, může být jen preludem nebo součástí ideologie, sloužící k ovládnutí širokých mas nevědomých lidí. Ale je to jinak.

I když se tak někdy mohou jevit, biblické příběhy nejsou nějaká pohádka. Nakonec, i pohádka nebyla dříve chápána jen jako kratochvíle k pobavení, ale i v ní se sdělovalo nějaké hlubší platné poučení. V Bibli, která využívá a zakomponovává i moudrost jiných kultur, nacházíme nejen nějaké poučení, moudrost, vedle tolika dalších z jiných zdrojů, ale slovo života, tedy slovo, které nás má nasměrovávat k životu v plnosti, k životu pravého štěstí, které není jen prchavé, částečné – k životu s Bohem v Ježíši Kristu.

**OTEC BEDŘICH HORÁK,
biblista**

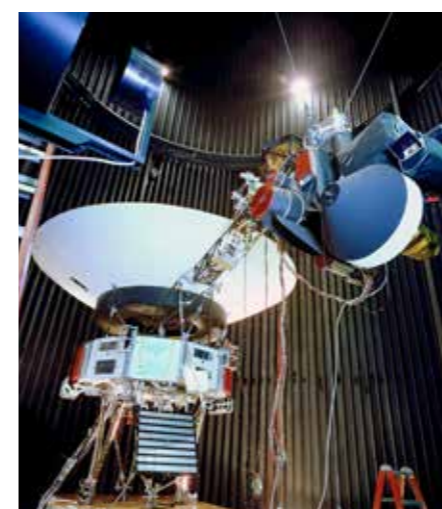
Foto: JavierArtPhotography - Adobe stock

Ahoj kluci, je za vámi deset měsíců, kdy jste usilovali o vzorné plnění svých povinností a přichází zasloužené dny odpočinku. Co všechno máte v plánu a na co všechno jste se těšili? Určitě vás čekají nezapomenutelné zážitky a setkání. Krásný sám o sobě může být i samotný pocit zkraje července, kdy má člověk celé letní volno teprve před sebou a přeje si, aby prázdniny nikdy neskončily. A nekonečný a obtížně uchopitelný je i vesmír, naše dnešní téma. Pojďme si o něm říct alespoň několik zajímavostí.

RESTAURACE COPULA

Jak to mají astronauti s toaletou, hygienou nebo s jídlem? Přesně takové otázky vzbuzují opravdu velký zájem. Je samozřejmé, že vaření a konzumace pokrmů v kosmu se výrazně liší od veškerých pozemských zvyklostí. Přesto týmy kolem astronautů usilují, aby i v provizorních podmínkách měla posádka zajištěn co nejlepší servis. A tak má například ruská vesmírná posádka na ISS (Mezinárodní vesmírná stanice) na menu pestré škálu jídel. Od bramborové kaše přes boršč, guláš, rýži s masem až po kdoulovo-jablečné kuličky, broskve nebo ořechy. V modulu ISS Copula se navíc kosmonautům nabízí krásný výhled z obrovského okna o průměru 3 m.

VESMÍRNÁ DŮCHODKYNĚ PEGGY

Peggy Annette Whitson. Tak zní celé jméno americké biochemičky, která drží hned několik vesmírných rekordů. V první řadě strávila jako žena v kosmu nejvíce času v kuse. Konkrétně 289 dní, 5 hodin a 1 minutu. Tím však výčet kuriozit nekončí. Celkem totiž během své kariéry pobyla ve vesmíru 666 dní. Nikdo jiný z USA nebyl ve vesmíru déle než Peggy a na celosvětovém žebříčku jí patří za ruskými a sovětskými kosmonauty 8. příčka. V roce 2017 se Peggy v 57 letech stala rovněž nejstarší ženou, která kdy do kosmu vstoupila. A byl to pro ni let rozlučkový, neboť o rok později odešla tato odvážná Američanka do důchodu.

MĚSÍČNÍ ŘEŘICHA

Mezi roky 1969 a 1972 přivezli američtí kosmonauti z Měsíce celkem 382 kg zeminy k pokusům a dalšímu zkoumání. Trvalo však skoro 50 let, než půdu použili za účelem, ke kterému nejběžněji slouží. Teprve v roce 2022 dostali vědci z Floridské univerzity několik gramů zeminy a v rámci laboratorního pokusu do ní zaseli semínka řeřichy. K jejich velkému překvapení semínka po dvou dnech opravdu vyklíčila a i v dalších dnech jejich vývoj odpovídal normě. Až po šesti dnech začaly „vesmírné“ rostlinky vykazovat v porovnání se svými pozemskými sousedkami vyšší míru stresu, jejich růst se zpomalil a postupně úplně zakrněly.

NA KONEC VESMÍRU A ZPĚT

Je vesmír nekonečný? S jistotou můžeme říct, že hranice vesmíru se lidstvu ještě nepodařilo nalézt nebo k nim doletět. A to přitom lidé vyslali své sondy už opravdu daleko od Země. Rekordní zápis drží od roku 2015 sonda NASA Voyager 1. Voyager se v únoru 2015 dostal až do vzdálenosti 19 569 miliard km od Země. Jeho sesterská loď Voyager 2 pak vytvořila jiný rekord, když se na své cestě zdržela u všech čtyř obřích plynových planet sluneční soustavy, Jupiteru, Saturnu, Uranu a Neptunu.

VESMÍRNÉ NÁSTROJE V BOŽÍCH RUKOU

Milí ministranti, vesmír se nám může zdát nekonečný. Čísla mluví jasně. Vědci ve vesmíru celkově odhadují přítomnost asi 200 miliard hvězd. Ze Země je jich však viditelných maximálně asi 9 000 a lidským okem při naprosto ideálních podmínkách uvidíme hvězd maximálně asi 3 000. To je obrovský nepoměr. Může nás však uklidňovat, že všechno tohle stvořil a stále tvoří jediný Bůh. On má s každým kamínkem, s každým zrnkem prachu nebo atomem ve vesmíru svůj plán. Takový plán má pro každého člověka. A i když prázdniny jsou pro nás časem odpočinku, přeji nám, ať se nám během nich daří být Pánu Bohu blízko a nalézat originální plán, který pro život každého z nás má.